

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 listopada 2013 r. odmawiającej zarejestrowania komitetu obywatelskiego „Right to Lifelong Care: Leading a life of dignity and Independence is a fundamental right!” (zwanego dalej „inicjatywą”) na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65, s. 1) w brzmieniu podanym do wiadomości przedstawicieli i zastępców przedstawicieli skarżących w dniu 5 listopada 2013 r. w piśmie o sygnaturze C(2013)7612 wersja ostateczna (zwanego dalej „zaskarżoną decyzją”) i
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżących, włącznie z ewentualnymi kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja, gdy odmówiła rejestracji inicjatywy dokonała niewłaściwej oceny spełnienia przesłanek prawnych określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 211/2011, ponieważ (i) błędnie ustaliła, że cele inicjatywy nie mogą zostać w dostatecznym stopniu zrealizowane w ramach Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz (ii) nie wzięła pod uwagę zasad leżących u podstawy rozporządzenia nr 211/2011.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja naruszyła ogólne zasady dobrej administracji odmawiając rejestracji inicjatywy, podczas gdy zarejestrowała inicjatywę obywatelską zamierzającą zrealizować podobne cele.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżący twierdzą, iż Komisja nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku wskazania dostatecznego i adekwatnego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszając art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2014 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji

(Sprawa T-51/14)

(2014/C 93/47)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Vitáková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 7615 z dnia 13 listopada 2013 r. oddalającej złożony wniosek o rejestrację w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności w zastosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾ (Pomazánkové máslo [masło do smarowania] (STG)), oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 50 i 52 w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1151/2012. Skarżąca podnosi, że Komisja nie zbadała tego, czy przestrzegano warunków rejestracji nazwy „Pomazánkové máslo” [masło do smarowania] jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności, i oddaliła złożony w tym przedmiocie wniosek z powodów innych niż nieprzestrzeganie tych warunków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2014 r. — BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft przeciwko OHIM — Delek Europe (GO)

(Sprawa T-60/14)

(2014/C 93/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft mbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci M. Von Fuchs i I. Czernik)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Delek Europe BV (Breda, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie R 382/2013-4;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym;

— posiłkowo, gdyby interwenient nie wstąpił do postępowania, obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Delek Europe BV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GO” dla towarów i usług z klas 9, 35 i 36 — zgłoszenie nr 9 995 201

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GO” dla towarów z klas 4, 19, 35, 39 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2014 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-64/14)

(2014/C 93/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph, QC (Queen's Counsel), M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję

2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3);

- uznanie, że zgodnie z art. 277 TFUE nie mają zastosowania decyzja Rady 2013/497/WPZiB ⁽¹⁾ z dnia 10 października 2013 r. oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 ⁽²⁾ z dnia 10 października 2013 r. („środki październikowe”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że środki październikowe powinny zostać uznane za niemające zastosowania w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, a ich podstawa prawna nie jest właściwa.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, ne bis in idem, powagi rzeczy osądzonej i niedyskryminacji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, iż spełnione są jakiegokolwiek kryteria umieszczenia w wykazie w odniesieniu do strony skarżącej, i nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodów uzasadniających wskazanie strony skarżącej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w tym prawo do poszanowania reputacji i własności.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący tego, że Rada nadużyła swojej władzy, przyjmując zaskarżone środki; zwracanie się przeciwko stronie skarżącej, gdy stanowi to obejście wyroku Sądu, nie jest właściwym użyciem swoich uprawnień.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 46).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 1).